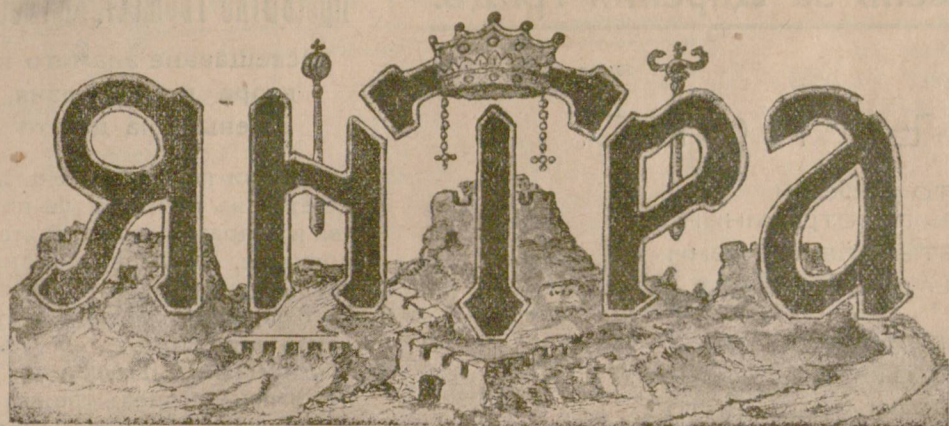

СЕДМИЧНИКЪ за култура и просвѣта.

Излиза съ съдействието на Дома за изкуство и просвѣта.

Редакторъ отговорникъ СТ. П. РАЛЕВСКИ	ТЕЛЕФОНЪ № 93.	Урежда РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ
--	----------------	----------------------------

ДУХЪ НА ЕДИНЕНИЕ

Успѣхътъ на единъ народъ, както и на отделно населено мѣсто и организация се обуславя преди всичко отъ духа на единение, който царя въ тяхъ.

Историята и животътъ ни учатъ, че, когато срѣдъ единъ народъ или организация се вмѣкне бацилътъ на раздора, когато по всѣки сѣщественъ или второстепенъ въпросъ избликватъ разногласия и се създаватъ спореци или отрицателни единъ другиму разбиранията си лагери, когато най-сетне тия спорове и борби измѣстятъ и засѣнатъ голѣмитъ интереси на държавата, градъ или организация и въ увлѣчението на борбата поискатъ да станатъ сѣщина на тяхния животъ, винаги въ такива случаи като неизбѣжна последица сж идвали общиятъ неуспѣхъ на всички спорящи братя, стърсене въ живота на общността, за доброто на която ужъ се водятъ спороветъ и борбитъ. За съжаление, въ нашия общественъ животъ се отбелязва една неизмѣрима наклонност

къмъ отрицание на чужди добродѣтели и достоинства, едно страстно увлѣчение къмъ оспорване чуждото дѣло. Рѣдко у насъ се чуватъ думи на незаинтересованъ възторгъ отъ дѣлото на нашъ общественникъ, а още по-рѣдко може да се отбележи приобщаване къмъ една чужда инициатива, колкото и полезна да е тя.

Трѣбва ли да върваме, че дребниятъ амбиции и егоистично честолубие сж взели върхъ въ общественния животъ у насъ?

Защото—трѣбва да се подчертае — стремежътъ на всички да бждатъ водачи и отрицателно дѣлото на ония, които сж фактически т а к и в а, е сигуренъ призракъ, че трезвиваме времето на една издребнѣла общественностъ.

Съ по-малко скептицизмъ въ чуждитъ способности и съ повече въра въ добритъ намѣрения и усилия на нашитъ общественици биха се постигнали безспорно много по-благоприятни резултати.

Не ще съмнение, че критиката, разумната и незаин-

тересована критика, която предпазва отъ увлѣченията, свойственни и на добри общественици, и която сочи добритъ и целесобразни пѣтици за дадено общественно начинание—не се изключва.

Думата е за оная необоснована и язвителна критика, която съе духъ на разединение, което убива радостта на оня, що твори и създава едно обществено недовѣрие и къмъ най-доброто и полезно дѣло, за да убие по-нѣкога самото него.

Стѣснявайки кръга на нашата мисль, ние смѣтаме, че и нашия богато обдаренъ градъ би ималъ другъ външенъ и вътрешенъ обликъ и благосъстояние, ако духътъ на единение обхване гражданството му.

Примѣрътъ на нѣкои по-малки и по-големи градове, които съ общитъ усилия на гражданството си, въодушевлено ошъ духъ на единение, сж постигнали ценни придобивки, е поучителенъ.

„ЯНТРА“

НАШАТА АНКЕТА.

Кжде е бждещето на В.-Търново.

Редакцията на в. „Янтра“ въ желанието си да подпомогне всестранния напредѣкъ на гр. В.-Търново, е взела похвалната инициатива да произведе една анкета между общественицитъ въ и вънъ отъ В.-Търново върху точно опредѣлени четири въпроса, отговоритъ на които да дадатъ едно ясно и точно изложение върху главната мисль: „Всестранния напредѣкъ на гр. В.-Търново“.

Всестранното повдигане на единъ градъ, какъвто е Търново, е много сложна работа. Тя изисква компетентността на много деятели, които трѣбва да работятъ много време и главно, да се изживятъ много сръдства. Ако деятели могатъ да се намѣрятъ, ако съ времето можемъ да разполагаме на воля, то съ третото условие, — паритѣ — ние не ще разполагаме въ достатъчно количество. Обаче, това не трѣбва да ни отчайва, защото не всички добри работи ставатъ само съ пари или само съ много пари. Много хубави нѣща се извършватъ само съ работа и желание за работа. Преди да почнемъ повдигането на града съ планове, реализирането на които изискватъ парични сръдства, нека се помнимъ да подпомогнемъ на Търново съ това, което не иска пари. А такива случаи има много.

1) Всѣки търновски гражданинъ, кждего и да живѣе той, въ града или вънъ отъ него, трѣбва всѣкога да мисли, да работи и да проповѣдва за повдигането на гр. В.-Търново.

2) Всѣки търновецъ трѣбва да употреби всички усилия, за да убедимъ нашитъ съграждани, а особено по-заможнитъ, тия, които съ своитъ капитали даватъ и биха дали работа на много безработни, да не напускатъ града, защото и въ нашия градъ е възможенъ удобенъ и уютенъ животъ; и тукъ, могатъ да се пласиратъ капитали, които да дадатъ доходъ на притежателитъ имъ, както даватъ на тѣзи, които, имайки възможностъ да напуснатъ града, останаха тукъ.

3) Всички търновци, живѣещи въ града, трѣбва по дѣлобоко да се проникнатъ отъ онова гражданско съзнание по силата на което, като обичаме града, да обикнемъ неговото производство и да се стремимъ да го пласираме.

Какво виждаме днесъ? Производството на В.-Търново е изхвърлено отъ магазинитъ на града или, ако го има, то е въ свършено малко количество.

Въ Търново имаме брашнени фабрики, които произвеждатъ отлично качество брашно, но, въпрѣки това, брашнарски и колониални магазини съ вагони внасятъ брашно отъ Плѣвѣнъ, Червенъ-брѣгъ,

Бургазъ; ние имаме тъкач фабрика „Св. Троица“, платветѣ на която по качество отстѣпватъ на другитъ фабрики, но при все това, манифактурнитъ магазини въ града пълнятъ съ платна отъ другитъ фабрики; ние имаме фабрика за макари, за трикотаж и чорапи; но пакъ въ нашитъ магазини се продаватъ сѣщитъ артикули отъ други фабрики; ние имаме фабрика за макарони, но тя биде принудена да спре производството си, понеже поне търновското гражданство не я подкрепя ние имаме занаятчийски работилници, които изработватъ произведения най-безукоризнено въпрѣки това, много занаятчийски произведения се внасятъ отъвън. Едно по-големо съзнание отъ страна на гражданството, а особено отъ страна на търговцитъ, които ни предлагатъ разнитъ стоки, ще се засили производството на нашитъ индустриални и занаятчийски произведения, заведенята ще се укрепнатъ, и по край тѣхъ ще се заредятъ нови.

4) Индустриалцитъ и занаятчийцитъ въ града трѣбватъ основно да проучатъ причинитъ, които заставятъ търговци и граждани да пласиратъ вънкашни произведения и да се помжчатъ да ги отстранятъ.

5) Въ миналото градътъ ни се е радвалъ на по-оживенъ търговия. Въ Търново е имало десетки ангросисти, които сж пласирали стокитъ си не само въ града, но и въ околнитъ селища, съ така нареченитъ кърджии. Днесъ, мѣстната търговия е ограничена само за жителитъ на града и много малко за селски купувачи, обаче, търговията може да се засили вънъ съ агенти—пѣтници, както практикуватъ всички търговци и фабрики отъ другитъ градове.

6) Много занаятчийци отъ града доставятъ готови занаятчийски произведения отъ други градове. Съ това се увеличава безработицата. Въ интересъ на занаятчийството е да престане тази практика.

7) В.-Търново е прочутъ съ своитъ исторически паметници и съ своето чудно амфитеатрално разположение. По тия две причини градътъ ни се посещава отъ много наши и чужди туристи. Почти всѣки който посети градътъ ни, следъ като обходи забележителнитъ мѣста, преди да се завърне обратно, пожелава да си купи нѣщо за споменъ отъ В.-Търново. И за голѣмо съжаление, освенъ картички съ изгледи отъ Търново, посетителътъ на града ни не може да отнесе нищо друго. Време е да се обмисли този въпросъ и се създаде нѣкакво производство, което да характеризира града и околността.

8) Най-после трѣбва да се замислимъ и за земледѣлското производство въ града.

(Следва на стр. 2 долу)

ЗНАМЕТО НА 19 МАЙ

Човѣчеството по пѣтя на своето историческо развитие е минало презъ много стопански и политически системи. Нито една отъ тѣхъ не е била постоянна, вѣчна. Въ основата на всѣка една отъ тѣхъ, обаче, е лежалъ историческия идеализъмъ, който само е вѣченъ и който е шибалъ както отдѣлния човѣкъ, така и обществата му за предвиждане напредъ.

Голѣмитъ движения сж зараждани въ висинитъ на духътъ и сж носени отъ крилата на идеализмътъ. Материалното иде отпосле като плътъ и образъ, за да живѣе и умре.

Всѣка стопанска система се доближава до своя трагиченъ край чрезъ собственото си безсилие. Както при културната почва безсилието и изтощението се познава по размножилитъ се плѣвели и болезнени признаци, така и при социалнитъ форми идатъ знамения за предстояще разораване, почистване отъ плѣвелитъ и подготовка за новъ посѣвъ.

На 19 май 1934 год. се пустна първата бразда за ново разораване на българската обществена нива. Голѣма частъ отъ плѣвелитъ сж изтрѣгнати, плодосѣтна е даденъ, а зърното на **НОВОТО** е хвърлено съ голѣмъ идеализъмъ, любовъ и въра. Шипътъ на свѣжия кълнъ е забитъ въ сърдцата и ума на народа ни.

Нека всички ревниво пазимъ посѣвътъ.

Добриятъ и разуменъ стопанинъ ще отреди—едни да поженатъ, превозятъ и вършеятъ реколтата, други да я смелятъ, а трети да приготвятъ хлѣба, отъ който всички трѣбва да ядатъ.

Това е идеята отъ 19 май.

Политическата демокрация и стопанскиятъ либерализъмъ доведоха човѣчеството до самозадушаване. Тѣ родиха първитъ отровни плѣвели — стопанската анархия, страшното обедняване и небивалата безработица. Изходътъ отъ привидно безизходното положение се вижда само въ икономическата търпимостъ и взаимната помощъ. Новиятъ зовъ е — повече социална правда и обществена солидарностъ. Това е знамето на стопанското и социално примирие, високо издигнато на 19 май. Редомъ и по-високо отъ това знаме се издига знамето на българския трицѣтъ. Нека стройно се наредимъ подъ тия две знамена и въ маршътъ си напредъ стигнемъ до благополучие! Това е волята на 19 май.

Нека вървимъ съ твърда стѣпка въ този единственъ спасителенъ пѣтъ, безъ да се отклоняваме въ лѣво или въ дѣсно, докато стигнемъ идеала на народното ни обединение и намѣримъ своето достойно мѣсто сръдъ свѣтовното стопанство.

Този пѣтъ е посоченъ отъ 19 май.

Нека не допускаме да се скжса за трети пѣтъ историческата ни броеница, на която сега нанизваме скжпи бисери, прѣснати презъ тъмното ни минало, които продължаватъ да блѣстятъ отъ идеализмъ и сторена саможертва.

Нека всѣки отъ насъ бжде бисеръ за новото време, което живѣемъ. Това иска 19 май.

ПАН. Д. КЪРШЕВЪ

Деятелъ на обновата — Търново.

НАШЪ БЕЛЕННИКЪ

За ул. „Гурко“

Тя е неизчерпаемият източник за художествени творби на нашите художници. Рядко има изобщо улица в български град тъй богата с сюжети и тъй с оригинални изгледи като ул. „Гурко“ в града. Тя е безспорно една ценност, която трябва да се запази в тоя ѝ вид.

Има твърде много нужди в В.-Търново, които трябва да се задоволят преди да се дойде до ул. Гурко. Но даже, ако всичко би било завършено, тази улица трябва да се запази в тоя ѝ старинен и оригинален вид.

За удобство на обитателите ѝ нека се канализира, нека се павира и поддържа, но да не се модернизира. Нови градове в България имаме много. Имам и в Търново доста нови улици. Рядко сж, обаче, улици като ул. „Гурко“. Тя трябва да се запази!

За клоката

Тя е свойствена на всички провинциален град. Многоезична хидра, тя шепти, разнася мъгли и клевети и засяга както обществеността, така и частния живот. И, особено, последния.

И понеже е неуловима и

безотговорна, тя не се спира пред нищо, и нищо скъпо и свято няма за нея. Напротив, тя посвеща именно на най-висшите ценности за човъка: обществената му, семейна и лична чест.

Едно общество, което позволява и става проводник на клоката, естествено се препоръчва зле. Оня, който има по-големи и достойни духовни интереси се отвърщава от клоката; тя е дъло на лентията, за които е чужд един обществен или личен идеал; тя е дъло на хора, които, лишени от свои собствени интереси, надничат подло в чуждия живот и го правят предмет на своите разговори и прищъвки.

Клоката е обществено зло, защото тя разстройва живота на по-слабите си духом жертви, а дразни като досадна муха по-силните и все пак спъва обществения им и личен живот.

Клоката обикновено засама позата на блюстител на морала, на доброто, на обществен интерес. Низката ѝ природа, обаче, не може да се скрие. Тя си остава.

Едно издигнато гражданство не бива да позволява клоката да се шири между него и разнася зловонията си.

По една пѣсень за Царевия градъ.

Валтеръ Крамъ

ТЪРНОВО.

Улицы нато тераси
Се редятъ по стрѣмнината.
Тѣ се виятъ разклонени
Горе чанъ до висината.

Нѣщи мални ярно-бѣли,
Дървеса изъ тѣхъ зелени,
Жилища дори надъ Янтра,
На сналитѣ построени.

Търново, градъ, старъ, престолень,
Где следъ бой съсъ Византия
Нѣвга българинъ пирувалъ,
Воинъ бурень натъ стихия;

Где на пратенина грѣцни,
Просящъ милость на колѣне,
Отговаряли съсъ присмѣхъ
И заслужено презрене.

Но сѣдбата е мѣнлива,
Дни минуватъ заминуватъ
И пѣлчища турски дивни
На балнаниѣ нахлуватъ.

Нанъ сѣ шетали тѣзъ орди,
Сочи древний хѣлмъ хисарски,
Где ленатъ на прахъ и пепель
Нѣвгашни палати царски.

Тѣ сѣ скрити, вечъ ги нѣма.
Но пленяватъ купъ картини:
Лесъ, рѣна, снали, постройни,
Тѣзи чуни и долини...

И за сбогомъ натъ се готвя,
Винамъ: Търново свещено,
На България си първо
Ти сънровище безцено!

Свободенъ преводъ отъ нѣмски
Митр. Г. Алтарджиевъ

В.-Търново и старинитѣ му

Нашият град е свързанъ съ цѣлата история на българската държава и племе. Той е историята ни. Ала всички, които се насочватъ къмъ Велико-Търново да му се любуватъ и да вкусятъ отъ обаянието на старинитѣ му, оставатъ изненадани, когато дойдатъ тукъ: много малко е останало подредено и пригледено за изучаване и виждане! Старинитѣ сж разрушени въ голѣмата си частъ и това, което е останало твърде малко е пригледено за посетителитѣ.

В.-Търново е ограбено: неговитѣ старини отъ църквитѣ, манастиритѣ и дворцитѣ, архивитѣ на старитѣ търновци и книгитѣ отъ частнитѣ имъ библиотеки сж отнесени или въ чужбина, или въ София, или сж останали въ рѣцетѣ на събирачи на старини.

Особено тия събирачи на старини сж се явявали по домоветѣ на търновци, по манастиритѣ, по църквитѣ и сж вземали стари предмети, фотографирали писма, книги и пр. било за музей на Търновското читалище, било за тѣя въ София, или за гимназиитѣ. Едни като чиновници, учители въ гимназиитѣ и останалитѣ училища сж събрали много ценни работи, обаче, днесъ тия исторически нѣща ги нѣма нито въ читалищния музей, нито въ Народната ни библиотека — Търново, нито въ Народния музей въ София. Тия лица сж обсебили всички събрани отъ тѣхъ старини и днесъ тѣ ги държатъ въ свои сбирки или сж ги продали на чужденци.

Имената на тия събирачи сж известни на търновското гражданство и на представителитѣ на властта. Време е да се намѣси държавата да изземи тия държавни и народни ценности и сж предадатъ въ

Търновския музей. Налага се да се забрани съ законъ повече да не продължава това ограбване на търновскитѣ старини.

Търновското гражданство трябва да престане да дава намиращитѣ се още старини въ него на частни лица, а да ги предава на Музея при читалището и Народната библиотека — Търново.

Държавата трябва да прати или задължи чиновници отъ Народния музей въ София или учители отъ Търново, които заедно съ директора на Народната библиотека да издирятъ останалитѣ още въ града и манастиритѣ ценни старини и да ги прибератъ въ Търновския музей. Сжитѣ да иззематъ отъ „събирачитѣ“ всички старини и се дадатъ на нашия музей, докато още не сж продали тия ценности въ чужбина.

Канитѣ тия събирачи да предадатъ доброволно събранитѣ отъ гражданитѣ старини. Не сгорятъ ли това доброволно, ще обявимъ имената имъ. Всички търновски граждани, които сме предали на тия лица старини, ще дадемъ тѣжби на прокурора за обсебване на тия старини.

Днесъ има сжщо такива събирачи, които продължаватъ да събиратъ старини, но не ги предаватъ по принадлежност, а ги усвояватъ за лично ползуване. Канитѣ и тѣхъ да ги предадатъ, защото и срещу имъ ще се постъпи по сжщия начинъ.

Д. Смиловъ

Моми, дами и ергени,
ученици и студенти,
вий бждете ободрени,
казвамъ Ви безъ комплименти,
съ боза отъ витамини,
шоколади и ментини!

ПРИ ЗДРАВКО

Просвѣтно тържестъ въ Габрово

Освещаване знамето на
втора прогимназия.
Денътъ на детето

Тази година „Денътъ на детето“ въ Габрово се подготви и отпразднува сравнително по-добре. На 10 май Комитетътъ свика първото събрание въ салона на градския театър. Тамъ директорътъ на първа прогимназия г. Недѣлчо Беневъ изнесе предъ гражданството беседа „По пѣтя на бждещето“ (вчерашната, днешната и утрешната младеж).

Този празникъ съвпадна и съ друго тържество въ Габрово. Гражданинътъ Лазаръ Попминковъ направи единъ благороденъ жестъ, като дари знаме на тукашната Втора прогимназия. Освещаването на знамето тъкмо въ Деня на детето дойде да засили празненството. На 12 май сутринта малки и голѣми ученици отъ всички училища въ града съ музика, съ плакарди и знамена като потоци се стекоха въ голѣмия дворъ на прогимназията. Гражданството изпълни околнитѣ улици. Отслужил се молебенъ съ водосветъ.

Пристѣпи се къмъ освещаването на знамето. Дарителътъ г. Лазаръ Попминковъ сне обивката му и го разгъна. Предъ очитѣ на всички се откри нѣщо извънредно красиво и художествено изработено. Отъ едната страна трицѣтътъ съ надписъ: „Втора народна см. прогимназия — 1927 год“, а отъ другата ликътъ на първия учител въ Габровското класно училище отъ 1935 год. Неофитъ Рилски, чието име носи прогимназията. Знамето е окачено на прѣтъ съ златно лѣвче отгоре.

Следъ освещаването му дарителътъ Лазаръ Попминковъ произнесе хубава речъ, като припомни завета на първия учител Неофитъ Рилски и пожела на младежта, която ще минава подъ това знаме, да се вдъхновява отъ дѣлата на дейцитѣ отъ възрождането. Следъ тѣзи думи той предаде знамето на директора на прогимназията г. Георги Рачевъ, който го прие, като изказа благодарностъ на дарителя и обещание, че учителитѣ и ученицитѣ всѣкога ще се редятъ подъ него съ вѣра въ бждещето на просвѣтена България. Ученицитѣ отговориха съ грѣмко трикратно ура. Директорътъ предаде знамето на избрания знаменосецъ — ученикътъ Иванъ Миневъ Недѣлковъ, който го прие съ нѣколко благодарствени думи и обеща да го носи и пазитъ като знакъ на преданостъ къмъ училище и родина. Издекламираха се подходещи за случая стихотворения.

Учителътъ отъ сжщата прогимназия г. Петъръ А. Буковъ произнесе кратка речъ за „Деня на детето“. Той призова гражданитѣ да отдадатъ повече грижи за подрастващото поколение, отъ което зависи бждещето на нашия народъ, а къмъ учащата се младежъ отправи позивъ къмъ трудъ и творчество за напредъка на България.

Следъ това ученицитѣ въ стройна дълга колона, съ музика и знамена направиха обиколка изъ града и приключиха празненството предъ градския театъръ съ народни хора.

Небе.

Туристическото дружество „Трапезица“ е решило да остави две стаи въ хижата му на разположение на ония художници, които идватъ въ Велико-Търново да го рисуватъ.

Денъ на детето въ В.-Търново

На 12 май, недѣля на Мироносицитѣ, се отпразднува денътъ на детето. Въ катедралната църква имаше архиерейска служба, извършена отъ Негово Преосвещенство епископъ Софроний. На Литургията присѣтствуваха официалнитѣ лица и председателитѣ на културнитѣ организации. Следъ това всички присѣтствуващи, начело съ Негово Преосвещенство и духовенството се отправиха за пл. „Батембергъ“, гдето бѣха наредени учащитѣ се, войскава частъ и множество граждани и гражданки. Тукъ, при самия паметникъ, издигнатъ въ честъ на Велчовата завѣра, се извърши молебна при участието на народния хоръ „Царевецъ“. Следъ това Н. Преосвещенство произнесе следната речъ:

Велико-Търновци,

Празнуваме деня на детето, на българското дете.

Днесъ е недѣлята на Светитѣ равноапостолни жени Мироносици.

Чудно и хубаво съчетание на тѣзи два празника: Празникътъ на българското дете и Празникътъ на майката християнка.

Майката и детето днесъ заставатъ предъ образа на Бога и предъ олтаря на България въ своя празниченъ день, за да манифестиратъ вѣрата си и любовта си.

Надеждата ги озарява за почестити дни. Волята ги калява и въздига къмъ по-голѣмо съвършенство за благо на нашия народъ и на отечеството.

Тая воля изисква отъ българската майка християнка да стигне съвършенството на женитѣ мироносици и апостолки.

Сжщата воля полага всички грижи за българското дете, за да достигне съвършенството на истинския човѣкъ, на добрия християнинъ, на вѣрния синъ на родната Свята Църк-

(Продълж. отъ стр. 1)

Въ миналото, всички околнитѣ мѣста около града сж били обработвани главно съ лозя. Днесъ лозята сж изкоренени и голѣма частъ отъ мѣстата имъ пустѣятъ. Ако частнитѣ стопани не могатъ, или не искатъ да ги обработватъ, не е ли възможно общината да изземе тия пустоши, и отъ тѣхъ да образува нѣколко модерни стопанства, които, отдадени въ сигурни рѣце, биха окрасили околността на града и биха създали работа и прехрана на нѣколко десетки безработни.

Н. Димитровъ

МЪСТНИ НОВИНИ

Управата на читалище „Надежда“ е наело отново салона на „Модерен театър“ и почва да проектира редовно свои филми.

Управата ще излъже въ стълбците на „Янтра“ съ обширно изложение за читалищната си театрална политика през сезона и ще набележи главните точки от бъдещата си дейност.

Патронният празник на Желѣзничарския пансион се отпразднува за пръв път съ скромно, но мило тържество. Отслужи се и молебень въ една от верандите на разкошното здание отъ свещеникъ Йорданъ Стойковъ при присѣствието на поканените официални лица и гости.

Говори свещеникъ Йорданъ Стойковъ за значението на възпитателните домове, а архитектъ Иванъ Бояджиевъ, по чийто планъ и ржководство е построена великолепната сграда на пансиона, направи обстойно изложение като пратеникъ на Желѣзничарския фондъ, за целитъ и задачи на му една отъ които е пос-

тройката на пансиона за децата на ония желѣзничари, които живѣятъ отстранено отъ голѣмитъ центрове и не могатъ да дадатъ нужното възпитание и образование на своите деца. За сега пансионътъ поддържа 120 питомци и имъ създава условия да ги изтъкне като най-примѣрни по поведение и успѣхъ ученици.

Хорътъ на пансиона изпълни отлично подъ диригентството на възпитателя Ангелъ Каранешевъ народния възпѣвъ „Шуми Марица“ и възпѣва на Н. В. Царя „Боже, Царя ни пази“.

На гоститъ се поднесе почерпка въ украсената съ цвѣта и оригинални картини отъ художника архитектъ Ив. Бояджиевъ веранда.

На всички направи впечатление поддържаната чистота и отличия редъ въ пансиона.

Изглежда, че управлението прави всичко да се създадатъ най-добри условия за неговитъ възпитаници.

За изнесената забава и представлението отъ ученицитъ даваме отдѣленъ отзивъ.

ОКОЛО НА СЪ

с. Балванъ Общинския съветъ е взелъ между другата дейностъ и похвалната инициатива за построяването на общинска баня въ с. Ново-село и електрифицирането на с. Балванъ. Плановѣтъ за тия две предприятия сж пригответи и пратени на утвърждение въ Министерството на Благоустройството и веднага следъ утвърдението имъ се започва работата. Очаква се още тази година да бъдатъ окончателно реализирани тия предприятия.

Деньтъ на детето въ с. Темниско. Той мина при чуденъ успѣхъ и при многолюдното участие на населението. Децата въ стройни редове манифестираха начело съ музика и достигнаха до църква, където свещеникъ Михаилъ П. Коларовъ каза много хубаво слово за ролята на майката като възпитателка. Следъ църква детската манифестация продължи по сжщия редъ.

Бѣла-Черкова-фаръ на националенъ подемъ.

Чествуването на 59 годишнината отъ излизането на Бѣлочерковската чета.

На 11 май т. г. се навършиха 59 години отъ излизането на 103-та бѣлочерковски-четници, начело съ легендарния апостолъ-революционеръ на търновския край, Бачо Киро. Възвръщайки се мислено къмъ тая епоха на високъ идеализмъ и чувство на любовъ къмъ родината, не можемъ да не отбележимъ оня високъ духъ на съзнание за дългъ къмъ народъ и отечество, които тия скромни национални герои сж излъчвали.

Въ една дъждовита и тъмна нощъ, простили се навѣки съ домъ, семейство и роднини, тѣ положили клетва предъ Бога и народа, че ще сложатъ коститъ си за свободата на България.

Трудни на описание сж ония тържествени моменти, когато баща и синъ, братъ и братъ, младъ съпругъ напуска своята съпруга съ пълното съзнание и съ радостъ въ сърдцето, че ще може най-после да умре за свободата на своя родъ и изпълни своя дългъ като гражданинъ.

И наредъ съ голѣмитъ

къмъ нея се присъедини народа и църквата съ хоругвите.

При училището участъковиятъ лѣкаръ г. Дръ Н. Грънчаровъ въ хубава речъ посочи, че „любовта лежи въ основата на всѣки успѣхъ и благополучие на човѣшкото общество; тя има всестранно, множество и разнообразно проявление, а най-висшата нейна форма е любовта на майката, любовта на човѣка къмъ човѣка и любовта къмъ отечеството. Празникътъ на детето се осмисля и тълкува само чрезъ чувството на любовта у човѣка“.

Следъ това: детско уgro и забава, хора и народни веселби предъ обѣдъ и следъ обѣдъ. Забавителни и крехки детски гласове пълнѣха въздуха съ „Шуми Марица“, „Тихъ бѣлъ Дунавъ“ и „Мила Родина“.

Ентусиазмъ и въодушевление.

това осветиха камѣка, побитъ за утѣковѣчаване „Бѣлочерковското оборище“.

Отъ името на читалище „Трудъ“, чийто основателъ въ 1869 година и ржководителъ е Бачо Киро, говори председателятъ на сжщото — Сжбинъ Пенчевъ.

Съ силно прочувствена речъ, пропита съ високъ националенъ духъ, ораторътъ изрази ентусиазма и съзнанието на героитъ-поборници да умратъ за свободата на своя народъ. На края ораторътъ прикани младежта да бже винаги готова за вѣрно служене на отечеството и сътвърди крачки да следва пътя на своитъ дѣди.

На другия день, 12 май, който съвпадна съ „Праздника на детето“, което позволи да се говори за значението му и да се изнесе утро отъ ученицитъ, празненството продължи съ още по-голѣма тържественостъ.

Следъ църковния молебень всички се отправиха за паметника, издигнатъ въ честъ

ТЕАТЪРЪ И ЗАБАВИ.

(Едно обяснение)

По поводъ изнесената въ стълбците на нашия вестникъ оценка за оперетката „Разковниче“ отъ известния български композиторъ Д. Шампионъ, играна отъ питомцитъ на Втората търновска прогимназия, се явиха граждани и гражданки, които негодуватъ отъ пристрастията на тази оценка.

Усилията на ржководителитъ не сж зачетени, успѣхътъ на играта и гласовото изпълнение не изнесени безпристрастно, за единични грѣшки се порицава общото.

Редакцията и редакционниятъ комитетъ много съжеляватъ: че могатъ да се допускатъ оценки въ вестника, които да предизвикватъ голѣми негодувания, но не сж въ положение да взематъ страна при оповестеното име на сътрудника, писалъ оценката.

Въ града ни има много прояви отъ обществень, дружественъ и училищенъ характеръ, които минаватъ неотбелязани въ вестника, защото нѣма още навикъ, както е другаде, най-първо да се предупреждава редакцията и да се улеснява въ нейната осведомителна и безпристрастна задача.

Мѣстниятъ вестникъ не може да поддържа платени рапортъори и трѣбва сами заинтересованитъ да съобщаватъ овреме за своята дейностъ, въ каквато форма и да се проявява тя.

Тогава редакцията нѣма да попада въ грѣшки и ще поема пълна отговорностъ за културнитъ прояви, които тѣй или иначе отбелязва.

Бащинъ заветъ

Въ срѣда следъ обѣдъ питомцитъ на желѣзничарския пансионъ въ града, по случай годишния празникъ на пансиона представиха въ салона на читалище „Надежда“ пиесата „Бащинъ заветъ“.

При пълень салонъ, пиесата бѣше изнесена отъ питомци на пансиона и любители — артисти напълно задоволително, толкова повече, че самата пиеса е слаба, а поради това обрисването на героитъ и представянето на нѣкои сцени — е затруднено отъ самия авторъ.

Младитъ артисти съ своята въодушевена игра, обаче, увеличаха публиката. Нѣкои отъ тѣхъ показаха сценични дарования, заслужаващи срдечна похвала.

Забавата свърши съ ржченица, играна въ пѣстри народни носии, което произведе

на възстаницитъ отъ Дръновския манастиръ и загиналитъ въ войнитъ.

Говори Пенчо Василевъ, който съ свойствената си патетична речъ, обрисова съ красиви думи подвига и величието на героитъ и тѣхния пламененъ апостолъ-революционеръ, Бачо Киро.

Поднесени бѣха вѣнци отъ всички родолюбиви организации, останалитъ трима живи поборници, учащата се младежъ, учрежденията, вдовицитъ и инвалидитъ.

Учащата се младежъ отъ Павликенската неп. смѣсена гимназия, които присѣствувана тържеството, и отъ Бѣлочерковската прогимназия, дефилира въ стройни редици предъ директоритъ отъ двѣтъ училища, и направи много отраднo впечатление съ своя стегнатъ редъ и дисциплина.

Тържествата завършиха късно вечерята съ народни хора.

Ст. Л.

голѣмо впечатление на публиката.

Поздравяваме както уредницитъ на забавата, така и младитъ играчи.

Вмѣсто отговоръ

„Да пази Богъ отъ критикари“...
П. Р. Славейковъ

Когато цѣла България празнуваше деня на детето, намѣри се единъ „културтрегеръ“ отъ гр. В. Търново да отрече по единъ тенденциозенъ начинъ голѣмия и непосилень трудъ на това дете. Какво жестоко съвпадение!

Известна е на гражесанството критиката на г. Йорданъ Петровъ за оперетката „Разковниче“, помѣстена въ бр. 12 на в. „Янтра“, по поводъ на която учителитъ при II прогимназия отговарятъ на въпросниятъ критикъ, който, изглежда, не познава детската душа, макаръ нѣкога да е възпитавалъ деца. Той е гледалъ, види се, само презъ призмата на злото, защото не го е смутило дори обстоятелството, че гражданството е крайно доволно отъ играта на ученицитъ. Говори само за лоши страни, както въ музиката на композитора, тѣй и въ музикалното й изпълнение, а не говори за добритъ, които преобладаваха. Тѣмъ това прави пристрастна оценката му. Ние — учителитъ — не разбираме кой казва истината — дали г. Петровъ или гражданитъ, които непосредствено следъ забавата поздравиха чрезъ насъ децата съ голѣмия имъ успѣхъ, а г-нъ Петровъ чака 3 седмици да му дойде въдохновение, за да изкаже мнението си.

Впрочемъ, съветваме г-нъ Петрова, като бившъ учител, другъ път, когато иска да излъже злостъ си върху нѣкой колега, да не си служи чрезъ децата, защото не е тоя начинъ, по който се поощрява утрешния гражданинъ.

Учителскиятъ съветъ

Разковниче

(Оперетка отъ Д. Шампионъ и Д. Марчевски)

Втора прогимназия изнесе въ петъкъ следъ обѣдъ, въ читалище „Надежда“ втори пътъ оперетката „Разковниче“. И въ картинностъ, и въ музика и въ игра тоя пътъ се даде всичко, за да се отнесе зрителя и слушателя въ единъ приказень миръ, чрезъ който става нравствено превръщане и очистване на едно дете.

Арийкитъ на Цвѣтанка, Здравка и на царя на джуджетата, дуетитъ между нея и джуджето въ II действие и съ

баща и въ епилога се пѣха непренудено и музикално точно и вѣрно; хоровѣтъ и балетитъ на децата и джужетата и като музика, и като съчетание на фигури и движения и като феерични картини чрезъ вълшебно освѣтление на ярка червена и смѣсени свѣтлини бѣха безукорни и помагаша на сценичната игра на действащитъ лица; въ играта на Смѣшля и бабата зрителитъ преживѣваха контраста между веселото и страхотното.

Голѣмо старание, умение и разбиране вложено въ костюми и гримъ — децата бѣха се превърнали, наистина, на действащи лица въ една приказка.

Поздравяваме малкитъ артисти за тѣхнитъ постижения чрезъ неуморния трудъ, който сж положили, за да ни пренесатъ въ единъ свѣтъ на доброто и красивото.

Въ редакцията постъпи и протоколно опровержение на иначе похвалната оценка за изпълнението на дадената отъ ученицитъ на у-ще Йосифъ I оперетка „Двѣтъ пролѣтни царици“. Учителскиятъ съветъ счита както голѣмитъ похвали, тѣй и крайнитъ отрицания за убийствени на младитъ детски души. Изказва голѣма благодарностъ къмъ ученичката Ганка х. Генчева, която изпълнила отлично въ игра и гласово тѣй сложната главна роля на „Графинята“, макаръ въ хвалебната бележка на Йорданъ Петровъ само тя да е отречена.

Дружество „Развитие“ при Варненското търговско срднo училище даде свой концертъ въ читалище „Надежда“ на 16 т. м. вечерята.

Разнообразната музикална частъ — солова и груповъ — бѣ отлично изпълнена.

Диригентътъ Найденовъ умѣе да постига пълно музикално единство въ оркестровитъ групи и да постига отлично музикално въздействие у слушателитъ.

ИЗЛЕТНИ

Излетната група ученици, наедно съ свои оркестръ и музика, отъ Варненското срднo търговско училище престою два дни въ града като гости на Търговската гимназия.

Излетницитъ бѣха посрещнати на гарата и бѣха разведени отъ търновскитъ си другари изъ града.

Поднесоха вѣнецъ предъ паметника на загиналитъ отъ войнитъ и въ стройни редове, начело съ музиката си, минаха презъ града.

Редътъ и дисциплината имъ направиха отлично впечатление на гражданитъ.

Излетната група отъ Софийското техническо училище престою въ града ни единъ день, разгледа забележителноститъ и презъ Гор. Орѣховица замина за София.

Съ пълна духовна ученическа музика нейното пристигане въ града се забеляза отъ всички и търновци се нарадъваха на стройнитъ редици, които бодро стѣпахъ подъ звъцитъ на хубави маршове.

Занаятчийско РЖКОВОДСТВО

за подготвяне кандидатитъ за

МАЙСТОРСКИ ИЗПИТЪ ПО ОБЩА ТЕОРИЯ (ЗАКОНОДАТЕЛСТВО)

отъ Д. ЕНЧЕВЪ

Цена 30 ла.

намира се въ книжарница „ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“ В. Търново.

ТЪРСЕТЕ САМО КИЛСЕКЪТЪ

най-сигурният и най-ефикасен препарат против мухи, дървеници, бълхи, комари, мравки и хлѣбарки, продукт на свѣтовния трѣстъ

Standard Oil Company of New York.

ВЪ НОВООТКРИТИЯ СПОРТЕНЪ МАГАЗИНЪ БРАТЯ П. ДРУМЕВИ - Търново

ще намѣрите пълна спортна и туристическа екипировка, финна галантерия и парфюмерия. Горно и долно облѣкло отъ трикотажната фабрика „НИСТРА“—София, конкурентно по качество и цени.

Специални порѣчки се приематъ за изпълнение.

Представителство на с. с. к. с. „Собственъ домъ“ — безлихв. заеми.

ПОКАНА

Управителниятъ съветъ на А. Д. „Дервентъ“ въ гр. В.-Търново поканва г. г. акционеритъ на сжщото Д-во да присѣдствуватъ на V редовно общо годишно събрание, което ще се състои на 2 юний 1935 год. въ 10 часа предъ пладне, въ помѣщението на банка Български кредитъ въ гр. В.-Търново, при следния ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

1. Изслушване доклада на управителния и провѣрителния съвети.
2. Одобряване годишната равностѣтка и смѣтката „Загуби и Печалби, приключени къмъ 31 декември 1934 год.
3. Освобождаване отъ отговорностъ членоветъ на управителния и провѣрителния съвети за отчетната 1934 год.
4. Опредѣляне възнаграждението на заседание на членоветъ на управителния и провѣрителния съвети за 1934 год.
5. Избиране по тайно гласоподаване двама членове отъ управителния съветъ вмѣсто излѣзлитъ по редъ и двама допълнителни членове.
6. Избиране трима действителни и двама запасни членове на провѣрителния съветъ.

Депозиранието на акциитъ за правоучастие въ събранието трѣбва да стане най-късно до 1 юний 1935 год. въ касата на А. Д. „ДЕРВЕНТЪ“ въ гр. В.-Търново и банка Български кредитъ.

Ако въ събранието не се представи нужния капиталъ, то се отлага при сжщия дневенъ редъ, мѣсто и часъ за 9 юний т. г. колкото и капиталъ бжде представенъ, безъ да се издава нова покана, като депозиранието на акциитъ продължава, респективно до 8 юний с. г. тоже въ касата на сжщото д-во и сжщата банка въ гр. В.-Търново.

гр. В.-Търново, 13 май 1935 год.

Отъ Управителния съветъ.

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния съветъ на А. Д. „ДЕРВЕНТЪ“ въ гр. В.-Търново.
До V редовно общо годишно събрание на акционеритъ на сжщото дружество
Господа акционери,

Приподписанитъ членове на провѣрителния съветъ на А. Д. „Дервентъ“ въ гр. В.-Търново провѣрихме съгласно постановленията на чл. 202 отъ Търговския законъ и Дружественния уставъ баланса и смѣтката „Загуби и Печалби“, приключени къмъ 31 декември 1934 год. и ги намѣрихме правилно съставени и вѣрно извлѣчени отъ книгитъ на дружеството.

Като Ви представяме сжщитъ, молиме Ви да ги одобрите и освободите отъ отговорностъ членоветъ на управителния съветъ за дѣлата имъ презъ 1934 год.

гр. В.-Търново, 4 април 1935 год.

Провѣрителенъ съветъ:

Ц. Хараламбиевъ, Хр. Ролевъ, Г. Лазаровъ—з. ек. счетоводителъ

Безимено акционерно дружество „ДЕРВЕНТЪ“ — гр. В.-Търново,
БАЛАСЪ къмъ 31. XII. 1934 год.

А К Т И В Ъ		лева	П А С И В Ъ		лева
1	Каса	6099	1	Депозанти на ценности	410000
2	Недвижими имоти	3222421	2	Акцепти	507933
3	Машини	1621733	3	Кредитори	12762
4	Мобили	98470	4	Капиталъ	5000000
5	Учредителни разноси	9278			
6	Депозити за гаранции	410000			
7	Торби	15862			
8	Римеси	107991			
9	Дебитори	69499			
10	Загуби за минали години	236373			
11	Предплатени лихви	74750			
12	Загуба за 1934 год.	58269			
		5930695			5930695

ВЕДОМОСТЪ

За загубитъ и печалбитъ къмъ 31 декември 1934 год.

З А Г У Б И		лева	П Е Ч А Л Б И		лева
1	ОБЩИ РАЗНОСКИ: запла- ти, данѣци, канцеларски, отопл., освѣтл., поддърж. инвентара и др.	134033	1	Отъ млевно право	127385
2	Лихви	23435	2	Отъ разни	7802
3	1/5 отъ учредит. разноси	21810		Загуба	58269
4	Загуби:				
	а) несъбираеми вземания	8026			
	б) обезц. инв. предмети	6152			
		193456			193456

гр. В.-Търново, 31 декември 1934 год.

Счетоводителъ: СТ. ГЕНОВЪ

Провѣрителенъ съветъ:
Георги Т. Лазаровъ—з. ек. сч., Хр. Ролевъ,
Ц. Хараламбиевъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 189.

Преписъ

Плѣвненскиятъ областенъ сждъ, В.-Търновско гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 13 май 1935 г. по частно гражданско дѣло № 1085-935 г. ОПРЕДѢЛИ: Допуща осиновяването на Георги Марковъ Шоповъ отъ с. Драганово — Гор.-Орѣховско отъ Кръстина Тончева Попова отъ с. село.

Оригинала подписали: Подпредседателъ Иванъ Карачоровъ, членове: Михаилъ п. Димитровъ, П. Петрински доп. членъ и. д. секретаръ Кънчо Минчевъ с. к.

Вѣрно, Секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 48

Преписъ

Плѣвненскиятъ областенъ сждъ, В.-Търновско гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 23 април 1935 год. по частно гражданско дѣло № 703-1935 год. на основание чл. 37 отъ Закона за припознаване незаконно роденитъ деца и пр. ОПРЕДѢЛИ: Допуща осиновяването на Ламбуша Илиева Андреева, родена с. Климентиново, живуща въ с. Иванча — Търновско отъ Стоянъ Спасовъ Николовъ и съпругата му Никула Стоянова отъ с. Иванча — Търновско.

Оригинала подписали: Подпредседателъ Димитъръ Бочаровъ, членове: Никола х. Вачевъ и Тодоръ Кирчевъ и. д. секретаръ с. к. Ст. Палевъ.

Вѣрно, Секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 226.

Преписъ

Търновскиятъ окръженъ сждъ въ разпоредително заседание на 13 февруарий 1907 год. по частно граж. дѣло № 70/907 година опредѣли:

Допуща осиновлението на Тодора Илиева отъ с. Килифаревъ отъ Трифонъ Р. Ахмаковъ отъ Тодора Тр. Р. Ахмакова отъ село Килифаревъ.

Оригинала подписали Председателъ Василь Василевъ, Членове Георги Генчевъ и Илия Ганчевъ.

Вѣрно на сжда секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 402.

Преписъ

В.-Търновското отдѣление отъ Плѣвненския областенъ сждъ гражданско отдѣление въ разпоредително заседание на 17 май 1935 година по частно гражданско дѣло № 1124-35 година опредѣли:

Допуща осиновяването на Аделина Николова Лазарова отъ гр. Севлиево отъ Иванъ Ив. Вълчевъ и Гунка Ив. Вълчева отъ гр. Севлиево.

Оригинала подписали Председателств. чл. Михалъ п. Димитровъ, Т. Кирчевъ и М. Гализовъ доп. членъ, и. д. секретаръ Вълчо Несторовъ с. к.

Вѣрно, Секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ

АПЕРАТИВЪ „БОЛЯРИ“

бул. „Царъ-Освободителъ“ № 2, срещу източнитъ врата на Двореца, е седалището на В.-Търновската и Гор.-Орѣховската дружби въ София и е сборище на всички боляри отъ Търновски окръгъ. Когато дойдете въ София, посетете „Боляритъ“.

Георги Георгиевъ - В.-Търново НАЙ-ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ НА

кревати, детски колички, кристални огледала, мушамы за подъ и маса, сервиси за чай, кафе, сладко, ядене, всички видове финни стѣкларски и порцеланови, емайлирани стоки и всички допълнящи бранша артикули отъ най-реномирани фабрики ще намѣрите винаги на складъ.

Посетете и ще се увѣрите.

ПАСТА ЗА ЗЖБИ

Обявление

БИСЕРЪ

е кислородъ-отдѣляща, избѣлва зжбитъ, изчиства зжбния камъкъ, дезинфектира устата и придава ароматиченъ дъхъ. Предпочитайте четкитъ за зжби „Бисеръ“.

Производство на Бѣлг. Аптек. Кооп. Д-во
Продава се само въ аптеки.

Печатница „Отецъ Паисий“ —
В.-Търново Пор. № 41.

Продава се кжщата на Иларионъ Върбановъ въ гр. Търново на ул. „Ив. Пановъ“, № 8. Справка при адвокатъ Йорданъ Ивановъ,
ул. „Ив. Пановъ“, 12-Търново

Организмътъ Ви изисква витамини. Въ обилно количество съдържа витамини МЛЪЧНАТА ШОКОЛАДОВА БОЗА НА ЗДРАВКО — сладкарница „САВОЯ“ срещу новия паметникъ при военния клубъ.

Г. Г. Директори и главни учители, НАБАВЕТЕ СИ ОТЪ КНИЖАРНИЦА

„Отецъ Паисий“—В.-Търново
удостоверения и свидетелства за ученицитъ отъ отдѣленията и прогимназията съ тридѣтенъ печатъ и на финна бѣла и дебела хартия,
годишни рапорти, статистически таблици и др.
ЦЕНИ ИЗНОСНИ.